

ВУСИК Олексій Сергійович (12. 12. 1937, с. Говтва Козельщин. р-ну Полтав. обл. — 04. 03. 2017, Дніпро, похов. у с. Олександрівка Дніпроп. р-ну Дніпроп. обл.) —

прозаїк-сатирик. Член НСПУ (1974). Обл. літ. премія ім. Д. Яворницького (2001). Закін. Київський університет (1960). Відтоді працював кор., від 1967 — гол. ред. Дніпроп. обл. комітету з телебачення й радіомовлення; від 1983 — відп. секр. Дніпроп. організації НСПУ. Автор нарисів «Щастя Олександри Криушенко» (Дн., 1964), зб. гумору і сатири «На вус намотане» (Дн., 1967), «Між нами, хлопці, кажучи» (Дн., 1972), «Нокаут» (К., 1977), «Реальні нереальності» (Дн., 1984), повістей «Сьогодні або ніколи» (Дн., 1975), «Зустрінемося у саду» (Дн., 1986), роману «Не зів'януть безсмертники» (Дн., 1978), «Словника українських синонімів» (Дн., 2000). Памфлетні, гротескні, пародійні, побутові за жанром твори В. вирізняються вигадливістю, розкутістю думки.

Рекомендована література

1. Чемерис В. Третє життя Олексі Вусика... // ЛУ. 1997, 25 груд.

А. М. Поповський

Бібліографічний опис:

Вусик Олексій Сергійович / А. М. Поповський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30122>. – Останнє поновлення : 2017.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).